



ת"פ 9284/12/16 - מדינת ישראל נגד אלי פהימה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 9284-12-16 ישראל נ' פהימה
בפני כב' השופט אילן סלע

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

באמצעות משטרת ישראל - שלוחת תביעות יהודה שי,
ע"י עו"ד מוטי בניטה
נ ג ד

אלי פהימה

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד עיסא מוחמדיה

הכרעת דין

כתב האישום ותשובת הנאשם

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של חבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413ה' לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 10.07.16 בשעה 20:47 או בסמוך לכך, ברחוב המצדים 67 מעלה אדומים, נכנס הנאשם לרכבו, רכב מסוג האמר מ.ר. 2651665 (להלן: "הרכב"). הנאשם נהג ברכב קדימה ואחורה פעמיים, תוך שפגע ברכב של הגב' הודיה מזרחי, רכב מסוג שברולט מ.ר. 283016 (להלן: "רכב המתלוננת"). הנאשם הרס ופגע במזיד ברכב המתלוננת בכך שעיקם את לוחית הרישוי, גרם לשריטה על קדמת פח הרכב וכן שבר את שמשת הדלת הימנית האחורית של הרכב (להלן: "השמשה").

3. בתשובתו לאישום, כפר הנאשם במיוחס לו. הנאשם לא הכחיש את היותו במקום, ולדבריו, הוא התכוון להוציא דבר מתא המטען האחורי של הרכב. הוא אכן הסיע את הרכב קדימה ואחורה אך לא הרגיש כל מכה ברכב המתלוננת וסבר כי פגע במדרכה. לא הייתה לו כל כוונה לפגוע ברכב המתלוננת.

4. באשר לשמשה, הנאשם הודה כי היא אכן נשברה על ידו, אך הדבר לא נעשה בכוונה. לדבריו, הוא יצא מביתו, ונוכח נכות שהוא סובל ברגלו השמאלית, רגלו התעקמה. הוא מעד, נשען על השמשה במלוא כובד משקלו והיא



נשברה. כתוצאה מכך הוא נפגע באצבע ידו הימנית.

5. אין אפוא, מחלוקת עובדתית שכן הנאשם מודה בפגיעה בקדמת רכב המתלוננת באמצעות רכבו ובשבירת השמשה, והמחלוקת הינה אך באשר ליסוד הנפשי - האם הפגיעה ברכב המתלוננת נעשתה בכוונה ובמזיד או שמא כגרסת הנאשם, הפגיעה בחזית רכב המתלוננת נעשתה מבלי שהוא שם לב לכך ושבירת השמשה נעשתה שלא בכוונה וכתוצאה מנפילתו.

המסכת הראייתית

6. הראייה העיקרית שהוצגה לבית המשפט הם מספר סרטונים שהורדו ממצלמת אבטחה שהייתה מותקנת בבית הנמצא מול ביתו של הנאשם, ובהם ניתן לראות חלק מהאירוע (2/ת).

7. בסרטונים ניתן לראות כי רכב המתלוננת חונה מול שער הכניסה לחצר ביתו של הנאשם, כשלאחר השער יש מספר מדרגות עד לחצר וניתן לראות גם את הכניסה מהחצר לבית הנאשם. לפני רכב המתלוננת חנה רכב הנאשם. לפני רכב הנאשם לא חנה רכב, שכן במקום הייתה כניסה לחנייה פרטית של הנאשם, בה חנה רכב. להלן האירועים הרלוונטיים הנצפים בסרטונים:

• בשעה 20:46:45 נצפה הנאשם, כשהוא לבוש מכנסי בוקסר וללא חולצה, יוצא מביתו יורד אל המדרכה שלפני הבית, נכנס לרכב ונוסע לאחור באיטיות, פוגע ברכב המתלוננת והודף אותו לאחור. הוא נוסע קדימה נעצר לשנייה, ואז שב ומסיע את הרכב לאחור, שב ופוגע ברכב המתלוננת והודף אותו לאחור. הרכב נוסע מעט קדימה ונעצר (20:47:46).

• בשלב זה יש קפיצה בסרטון עד לדקה 20:50:40, אז ניתן לראות כי נדלקים אורות הרכב החונה בחנייה הפרטית של הנאשם, הרכב מתחיל בנסיעה, ובשלב זה מסתיים הסרטון.

• הסרטון הבא מתחיל בשעה 20:56:07 ובתחילתו רואים רכב נוסף חונה באלכסון לפני הרכב של הנאשם כשהוא חוסם את היציאה מהחנייה הפרטית של הנאשם (שם עדיין חונה רכב). ניתן לראות את בעל הרכב החונה באלכסון, חבר של הנאשם (כפי שניתן להתרשם מהסרטונים וכך גם העיד הנאשם). החבר יוצא מרכבו, פותח את תא המטען כשהנאשם עומד לצדו. הם משוחחים ביניהם בוחנים את החלק האחורי של רכב החבר, ואז הם צועדים לבית הנאשם. בשעה 20:57:40 הם נכנסים לחצר ביתו של הנאשם.

• **בשלב זה ישנן שתי קפיצות בסרטון: מהשעה 20:58:08 לשעה 20:58:31 ומהשעה 21:01:10 לשעה 21:02:18. יצוין כבר עתה כי פרק זמן זה הוא פרק הזמן בו נשברה השמשה, שכן עובר לפרק זמן זה כשהנאשם עומד לצד חברו ניתן לראות כי הוא טרם נפגע בידו, ולאחר פרק זמן זה נצפה הנאשם שופך מים על רכב המתלוננת באזור השמשה.**

• בשעה 21:02:20 ניתן להבחין בנאשם עומד בשער החצר ומתבונן על רכב המתלוננת, ולאחר מכן עולה במדרגות לחצר ונכנס לביתו.



- בשעה 21:03:03 נצפה בחור צעיר חבוש קסדה (לפי עדות הנאשם מדובר בבנו) יוצא משער החצר, עולה על אופנוע החונה על המדרכה ליד השער ונוסע מהמקום. ניתן לראות כי הוא מתבונן אל עבר השמשה של רכב המתלוננת עובר לנסיעתו מהמקום.
- בשעה 21:04:30 נצפה אדם היוצא מביתו של הנאשם לחצר, נשען על מעקה החצר ומביט לכיוון רכב המתלוננת.
- בשעה 20:04:52 הנאשם יוצא מביתו, יוצא משער החצר כשהוא אוחז דבר מה בידו וצועד לעבר רכב המתלוננת.
- בשלב זה יש קפיצה בסרטון משעה 21:05:02 ועד השעה 21:05:21.
- בשעה 20:05:30 נצפה הנאשם שופך מים מבקבוק על רכב המתלוננת בסמוך לשמשה. לאחר מכן הוא שב לביתו. האדם שנצפה נשען על מעקה החצר רואה את מעשי הנאשם והוא נכנס עם הנאשם לבית.
- 8. לצד הסרטון העיד השוטר, רס"ב רון ניסים חדד, אשר הוריד את צילומי האבטחה מהמצלמה שהייתה מותקנת כאמור בבית מול בית הנאשם. השוטר חדד סיפר כי ניגש לבית השכנים אשר התירו את הורדת הסרטונים, התחבר עם כרטיס זיכרון לאוגר הווידאו והוריד צילום של מספר שעות מליל האירוע עד השעה 05:00 בבוקר. בעדותו הוא התייחס למספר קפיצות בסרטונים והוא ציין כי הוא מכיר את המצלמה הספציפית ממנה הוריד את הסרטונים שכן הוא הוריד ממנה סרטונים בעבר. לדבריו, מדובר במערכת שמתחילה לצלם כשהיא מזהה תנועה בשטח שנקבע מראש כשטח שתנועה בו תפעיל את המצלמה לזמן מוגדר, והיא מופסקת בחלוף זמן מוגדר של העדר תנועה, ומכאן הקפיצות בסרטונים.
- 9. בחקירתו הנגדית אישר השוטר חדד כי אינו מוסמך כחוקר מחשב מיומן. הוא הסביר כי הוריד את הסרטונים לכרטיס הזיכרון הנייד ולאחר מכן בתחנה הוא צרב את הסרטונים על דיסק. לפני שהוריד את הסרטונים לדיסק הוא וידא שהכרטיס נקי, אף שלא רשם מזכר על כך. ולא ציין זאת במזכר שכתב בהתייחס להורדת הסרטונים (נ/1).
- 10. בנוסף העידה המתלוננת. היא סיפרה כי ביום 11.07.016 היא קמה בבוקר, בערך בשעה 7:00, נכנסה עם בעלה לרכבם והבחינה שהשמשה מנופצת. היא הסיעה את בעלה למקום חפצו ולאחר מכן ניגשה להגיש תלונה במשטרה. היא לא ידעה מי עשה זאת ותחילה חשדה בגרוש שלה שיום קודם לכן התדיינה מולו בבית המשפט. לשוטר שהגיע לביתה סיפרה כי בבית הסמוך למקום חניית רכבה (הוא בית הנאשם) מותקנות מצלמות שייתכן שתיעדו את הפגיעה ברכבה. מאוחר יותר באותו יום, התקשרו אליה מהמשטרה ואמרו לה כי לא הגרוש שלה עשה זאת, וכי ידוע להם מי שבר את השמשה. היא נתבקשה להגיע לתחנת המשטרה, וכך עשתה. בתחנת המשטרה צפתה בסרטון שהוצג לה בו נצפה הנאשם יוצא מביתו, נכנס לרכבו שעמד לפני הרכב שלה, נוסע לאחור ופוגע ברכבה.
- 11. המתלוננת הוסיפה וסיפרה כי בסמוך לשעה 17:00 היא שמעה את בנה בן ה-11 מדבר עם אחד השכנים במרפסת, היא יצאה למרפסת וראתה את הנאשם מדבר עם בנה, ושואל אותו אם רכב השברולט שייך להם. היא ביקשה מבנה להיכנס לבית ואמרה לנאשם כי אכן מדובר ברכב שלה. הנאשם אמר לה כי הוא עשה תאונה בלילה



הקודם, ולשאלתה האם חנתה במקום אסור השיב כי היא חנתה בסדר אך מול ביתו. בשלב זה היא שאלה את הנאשם כיצד רכב חונה יכול לגרום לתאונה, והנאשם השיב לה כי הוא יצא מהבית בריצה, מעד על האוטו שלה, השמשה נשברה והוא סבל מכאבים. בהמשך הוא שאל אותה האם יש ביטוח לרכב שלה למקרה שהוא ירצה לתבוע את הביטוח והיא אמרה לו שהמסמכים אצל בעלה. היא הודיעה על שיחה זו למשטרה לאלתר והיא הונחתה שלא לשוחח עם הנאשם.

12. בחקירתה הנגדית סיפרה המתלוננת כי היא הבחינה שידו של הנאשם הייתה חבושה בעת שהם דיברו במרפסת. היא ציינה כי כשצפתה בסרטון בתחנת המשטרה הבחינה שהנאשם יצא מביתו הכה את השמשה והיא נשברה. לדבריה, אף פעם לא היה לה יכוח או חילוקי דעות עם מי מהשכנים.

13. המאשימה גם הצטיידה עם עדויות השוטרים רפאל אפריאט ואביה גאולה. השוטר אפריאט סיפר בעדותו כי ביום 11.07.16 סמוך לשעה 07:30, התקבל דיווח על התפרצות לרכב. הוא הגיע למקום, הבחין ברכב המתלוננת וצילם את הנזק. הוא תר אחר מצלמות באזור וראה כי יש מצלמה במרפסת ביתו של הנאשם. הוא ניגש למקום ושאל את אשת הנאשם שפתחה לו את הדלת אם הוא יכול להסתכל במצלמת האבטחה. היא הסכימה אך אמרה שהיא מעדיפה שזה יעשה מאוחר יותר מאחר והיא צריכה לקחת את בתה לבית הספר.

14. השוטר גאולה, סיפר בעדותו כי ביום 11.07.16 סמוך לשעות 13:10 ו-15:30 הוא הגיע לבית הנאשם וצפה בסרטונים של המצלמה שהייתה מכוונת למקום בו חנה רכב המתלוננת. הוא הבחין שרכב המתלוננת חנה במקום בין 20:45 ל-21:30, אך אין תיעוד במצלמות של פרק זמן זה. הוצג לו סרטון שהוא צילם (ת/4) בו רואים את מסך המחשב של המצלמה בבית הנאשם, שני חשודים יושבים בסמוך למקום חניית רכב המתלוננת, וניתן לראות כי הצילום נמחק.

15. בחקירתו הנגדית, אישר השוטר גאולה כי אינו יכול לאשר באופן וודאי כי בתצלום ניתן לראות כי יש קפיצה בסרטון ופרק זמן שאינו מתועד. הוא דיווח על המצלמות אך לא היה זה מתפקידו להעתיק את הסרטון מהאוגר.

16. אל מול עדויות המאשימה הצטייד הנאשם בעדותו שלו בלבד. הוא סיפר כי ביום 10.07.16 בשעות הצהריים, החנה את רכבו ברחוב סמוך לביתו. מאוחר יותר הוא יצא לעשן בחצר הבית, הבחין כי הרכב חונה עקום, ירד לרכב ויישר אותו. רק בדיעבד נודע לו שהוא פגע ברכב המתלוננת. לאחר מכן הגיע לבקר אותו חבר והם ישבו במרפסת. בשלב מסוים הגיעה אשתו, שלא מצאה מקום חנייה קרוב לבית ונאלצה לחנות רחוק. מאוחר יותר הוא זיהה שהתפנה מקום חנייה ליד הבית, הוא נטל את מפתחות הרכב של אשתו, ירד במדרגות מהחצר לרחוב במהירות במטרה להעביר את רכבה של אשתו לחנייה הקרובה בטרם תיתפס על ידי אחר. הוא הגיע אל השער והחליק על השמשה האחורית של רכב המתלוננת שחנה מול השער. כתוצאה מכך הוא נחתך באצבעו. הוא הבחין בכתמי דם על רכב המתלוננת, על כן הלך לביתו שטף את ידו, חבש אותה והביא בקבוק מים כדי לשטוף את כתמי הדם מרכב המתלוננת. הנאשם סיפר כי הוא סובל מנכות בשיעור 20% ברגלו ונכות זו גרמה לו להחליק.

17. הנאשם הוסיף וסיפר כי למחרת הוא הסיע את הפועלים שלו לעבודה כרגיל ולאחר מכן הלך לקופת חולים על מנת שיחבשו את ידו. לאחר מכן שב לביתו והתעניין מי בעליו של הרכב ששמשתו נשברה על ידו. שכנים סיפרו לו כי



מדובר ברכב של המתלוננת. הוא שוחח עמה וסיפר לה שהחליק על רכבה, שבר את החלון וכנראה שחתך וריד.

18. בהתייחס לקפיצות בסרטון שצולם ממצלמת האבטחה בביתו ציין הנאשם כי הוא לא יודע לגבי הקפיצה בזמן הרלוונטי לתביעה, אך בעבר היו לו תקלות רבות והוא אף התלונן על כך בפני בזק.

19. בחקירתו הנגדית, סיפר הנאשם כי המשפחה ממנה הורדו הסרטונים שהוגשו לבית המשפט (2/ת) היו מסוכסכים עמו בעבר בשל חשד שלו בהם כי הם שרטו את רכבו. לשאלת ב"כ המאשימה, מדוע לא השאיר פתק לבעל הרכב שאת שמשתו שבר, השיב כי בכוונתו היה לבדוק למי מהשכנים הרכב שייך. הנאשם הוסיף כי ברחוב בו הוא גר יש דירות רבות בשכירות ועל כן מדובר בדיירים מתחלפים. הוא ציין כי הוא הגיש תביעה כנגד עיריית מעלה אדומים וכנגד בעלי הבתים שפיצלו דירותיהם למספר יחידות דיור, הרבו את התושבים ברחוב והורידו את ערך דירתו. הוא אישר כי לעיתים, כאשר אשתו נוסעת ויש מצוקת חנייה, הוא נוהג להציב כיסא למשך 10 דקות, במקום בו חנה רכב המתלוננת, עד שהיא תחזור. הנאשם הוסיף כי אשתו סיפרה לו, אחר הצהריים, שהגיעו שוטרים ובררו לגבי מצלמות האבטחה. לדבריו, הוא השיב לה שתאפשר להם להעתיק את הסרטונים.

דין והכרעה

20. אין אפוא מחלוקת עובדתית כי הנאשם פגע עם רכבו ברכב המתלוננת שעה שנסע לאחר כפי שניתן לצפות בסרטון (בשעה 20:47). צפייה בסרטון אינה מותירה מקום לספק כי מדובר בנסיעה מכוונת לאחר. בתשובתו לאישום ציין ב"כ הנאשם מפיו של הנאשם כי הסיבה לנסיעה זו הייתה הרצון להוציא דברים מתא המטען, דא עקא שלשם תכלית זו לא הייתה כל סיבה לנאשם לנסוע לאחר שכן מלפני רכבו היה מקום פנוי וכל שהיה עליו לעשות הוא לנסוע עם הרכב קדימה. ואכן מאוחר יותר ניתן לראות בסרטון כי הנאשם פותח את הדלת שבחזית האחורית של הרכב, אך מדובר כ-10 דקות לאחר הפגיעה ברכב המתלוננת (דקה 20:56). מהסרטון עולה גם כי אין מדובר רק בנסיעה אחת לאחר שאפשר היה שמקורה בשילוב מוטעה להילוך אחורי אלא שמדובר בנסיעה לאחר תוך הדיפת רכב המתלוננת, נסיעה קדימה ושוב נסיעה לאחר תוך הדיפה נוספת של רכב המתלוננת.

21. בעדותו טען הנאשם לגרסה אחרת לפיה הוא ירד לרכב כדי ליישר אותו לאחר שהבחין כי הוא חונה שלא במקביל לגמרי לכביש. גם גרסה זו נשללת מהסרטון בו נראה הרכב כשהוא חונה בצמוד ובמקביל למדרכה ללא כל צורך ביישור הרכב. הנסיעה הכפולה לאחר גם היא אינה עולה בקנה אחד עם גרסת הנאשם. גם איני נותן אמון בעדותו כי לא שם לב לכך שפגע ברכב המתלוננת. כאמור, בסרטון ניתן לראות כי הרכב הודף את רכב המתלוננת לאחר פעמיים וברי כי הנאשם הרגיש במכה זו.

22. בשולי אירוע זה יצוין כי עובר לסרטון זה המתעד את הפגיעה בחזית רכב המתלוננת, ניתן לראות (שעה 20:40) כי לקרבת הבית מגיע רכב המנסה לחנות בכניסה לחנייה הפרטית של הנאשם (לפני רכבו), אך לבסוף מבצע פרסה, נוסע לאחר וניתן לזהות כי במרחק עשרות מטרים מהבית אותו רכב מאות לימין וככל הנראה מצא במקום חנייה. בחלוף מספר שניות ניתן להבחין באשה וילד אוחזים שקיות בידיהם המגיעים לכיוון בית הנאשם. בהגיעם מטרים



ספורים לפני הבית (שעה 20:44) הסרטון נקטע ולכן לא ניתן לראותם נכנסים לבית. נוכח עדותו של הנאשם כי בפעם השנייה שיצא מביתו באותן שעות (על כך ידובר להלן) היה על מנת לקרב את רכבה של אשתו שנאלצה לחנות רחוק, יש מקום להניח כי האישה הנצפית בסרטון היא אשתו המגיעה לבית. אירוע הפגיעה הנזכר בחזית רכב המתלוננת היה אפוא, דקות ספורות לאחר הגעת האישה לבית.

23. ניתן אפוא, לקבוע באופן ברור וחד משמעי כי הפגיעה של הרכב בחזית רכב המתלוננת נעשתה במזיד. אכן, לא הוכחו נזקים שנגרמו לרכב המתלוננת כתוצאה מפגיעה זו - שכן, לא זו בלבד שלא הוגשו תמונות המתעדות את הנזק, אלא שהשוטר אפריאט שצילם את התמונות ובחן את רכב המתלוננת לא הבחין בנזק זה שכן הוא לא צילמו כאמור. גם המתלוננת בעדותה ציינה כי הנזק שהבחינה בו היה שבירת השמשה ואילו על הפגיעה בחזית הרכב ידעה רק כאשר צפתה בסרטון בתחנת המשטרה. רק בהקשר זה ציינה בעדותה כי לוחית הזיהוי של רכבה התעקמה. על דברים אלו בלבד לא ניתן לסמוך הרשעה בחבלה במזיד ברכב. ואולם יש בפגיעה זו כדי להוות נסיבה ממכלול הנסיבות שיש בהן כדי ללמד על כוונת החבלה בשמשה של רכב המתלוננת וכדלהלן.

24. ובאשר לשבירת השמשה. כאמור, גם בעניין זה אין מחלוקת כי הנאשם הוא זה ששבר את השמשה. המחלוקת בעניין זה נוגעת אך ליסוד הנפשי של הנאשם, ובעוד שלגרסת הנאשם הוא מעד ונפל והמפתחות בהם אחז שברו את השמשה, או שמא הישענותו עליה גרמה את שבירתה, טענת המאשימה היא כי שבירת השמשה נעשתה במזיד.

25. עיון בסרטונים שצולמו במצלמת האבטחה של השכן מלמדות כי שבירת השמשה הייתה בפרק הזמן שבין השעה 21:01:10 לבין השעה 21:02:18, פרק זמן שאינו מתועד בסרטון (ועל כך להלן). ברי, כי השבירה לא הייתה בפרק הזמן שבין השעה 20:51 לשעה 20:56, פרק זמן שגם הוא אינו בסרטונים, שכן בשעה 20:56 ניתן לראות בסרטון כי הנאשם אינו פצוע בידו. פרק הזמן שבין השעה 20:58:08 והשעה 20:58:31 שגם הוא אינו מתועד בסרטון, קצר מדי כדי שבמסגרתו יצא הנאשם מהבית ירד לרכב המתלוננת ישבור את השמשה או ימעד וישבור את השמשה ויחזור לתוך ביתו. לצד זאת, גם בפרק הזמן שמשעה 21:04:52 בה נצפה הנאשם יוצא מביתו ועד לשעה 21:05:30 אז נצפה הנאשם שופך מים מבקבוק על רכב המתלוננת, לא ארעה שבירת השמשה. ברי גם כי הנאשם נצפה בשלב זה כשהוא שופך מים על רכב המתלוננת ולא כשהוא שובר את השמשה.

26. המסקנה היא אפוא, כאמור, כי שבירת השמשה הייתה בפרק הזמן שבין השעה 21:01:10 לבין השעה 21:02:18, פרק זמן שאינו מתועד בסרטון. בנסיבות אלו, ההכרעה בשאלה מה ארע בפרק זמן זה - הנאשם שבר את השמשה במזיד או נפל ושברה שלא במתכוון - מבוססת על מכלול הראיות הנסיבתיות. הרשעה על יסוד ראיות שכאלו בלבד אפשרית רק כאשר בחינת מכלול הראיות, על פי משקלן הכולל כמארג (ע"פ 334/02 סיבוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 13.01.03)), והסברי הנאשם במבחני ההיגיון וניסיון החיים, מובילים למסקנה הגיונית אחת ויחידה בדבר אשמתו הגוברת של הנאשם באופן ברור והחלטי על כל תזה חלופית (ע"פ 6964/03 רוקנשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(4) 657 (2004); ע"פ 11331/03 קיס נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(3) 453 (2004); ע"פ 4872/98 ברונשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד נג(5) 203 (1999); ע"פ 8962/12 נחמיאס נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 31.08.16)). שעה שהעובדות שהוכחו מתיישבות באופן הגיוני גם עם הסבר אחר, או גם אם נותר ספק בדבר אפשרותו של אותו הסבר, אין להסיק מהן את אשמתו של הנאשם (ע"פ 685/81 אהרוני נ' מדינת ישראל, פ"ד לז(1) 673 (1983)). ואולם, ברור



מאליו שהתזה החלופית תיבחן על פי שיקולי היגיון וניסיון חיים, ואין די באפשרות דמיונית ויוצאת דופן כדי להביא לזיכוי (ע"פ 188/02 מדינת ישראל נ' מקדאד, פ"ד נו(5), 221 (2002)).

27. במקרה זה, בו כאמור, אין מחלוקת כי הנאשם הוא זה ששבר את השמשה, מארג הראיות כמכלול מביא למסקנה אחת ויחידה לפיה השבירה נעשתה במתכוון ואין מדובר בתאונה. ואפרט.

28. כאמור, בשעה 20:47 פגע הנאשם עם רכבו ברכב המתלוננת בנסיעה מכוונת לאחור. לא הייתה לכך כל סיבה וגרסתו כי הרכב לא עמד ישר והוא ביקש ליישרו אינה עולה בקנה אחד עם הסרטון. גם לא ניתן לתת אמון בגרסתו כי לא שם לב לפגיעה זו, וודאי נוכח העובדה כי מדובר בשתי פגיעות זו אחר זו. לאמור, 14 דקות לפני שבירת השמשה הנאשם פעל להזיק בכוונה לרכב המתלוננת.

29. גרסת הנאשם כי הוא נפל במדרגות וכתוצאה מכך נשברה השמשה אינה מתקבלת על הדעת. לא זו בלבד ששבירת השמשה (שאינה גדולה) כתוצאה מנפילה והישענות עליה, גם על ידי מפתחות המוחזקות ביד, היא אפשרות רחוקה ביותר, ולא זו בלבד שהדבר בלתי מתקבל על הדעת בשל המרחק של המדרגות והשער מרכב המתלוננת ביניהם מבדילה מדרכה; אלא שפרק הזמן בו התרחשה השבירה אינו יכול להכיל בתוכו את אירוע השבירה. כאמור, מהסרטון עולה שבשעה 21.01.10 הנאשם עוד שהה בביתו. גם אם בשנייה שלאחר מכן הוא יצא מביתו, היה עליו לעבור את החצר, לרדת במדרגות, אז - נפל, לפי גרסה זו - הועף אל עבר הרכב ושמשו נופצה, בשלב זה היה עליו להתעשת ולעמוד על רגליו, ברי לחלוטין כי הוא התבונן ולו מספר שניות על תוצאות הנפילה, הן לרכב והן לאצבעו שנפצעה, ורק אז הוא שב לביתו. הוא נצפה בשער החצר כשהוא עולה לביתו בשעה 21:02:18 וכל האמור לא יכול היה להתרחש בפרק זמן זה.

30. לצד זאת, גם גרסתו של הנאשם כי חזר לשטוף את כתמי הדם על הרכב בשל "חוסר נעימות" מבעליו בלתי מתקבלת על הדעת. מה הם כתמי דם אלו שהיו יורדים גם שעות וימים מאוחר יותר, אל מול הנזק שנגרם לשמשה ששבירה המנופצים נפלו לתוך הרכב. אל מול שבירים אלו הנאשם לא חש אי נוחות ולא ראה צורך להותיר פתק עם פרטיו, ורק את כתמי הדם היה חשוב לו להסיר בהקדם, בתוך 3 דקות (בשעה 21:05:30), במסגרתן הוא הספיק להגיע לביתו, לטפל בחתך המדמם שנגרם לו ולמהר לשוב לרכב המתלוננת ולהסיר את כתמי הדם.

31. זאת ועוד, בביתו של הנאשם שהו באותה עת מספר אנשים לא קטן, ביניהם, אשתו (כך לפי דבריו וכך על פניו נצפה בסרטון), בנו שנצפה עוזב את הבית מספר דקות לאחר מכן וטרם עזיבתו מתבונן אל עבר שמשת רכב המתלוננת, וחברו שהגיע אליו קודם לכן, שהה בבית בזמן בו נשברה השמשה ואף צפה (הוא, או שמא היה זה אדם נוסף שהיה בבית הנאשם, שגם הוא לא התייצב להעיד) בנאשם שוטף את כתמי הדם מרכב המתלוננת. איש מהם לא הובא למתן עדות לחזק את גרסת הנאשם. פציעה כתוצאה מנפילה על שמשת רכב ושבירתה הינה אירוע נדיר מאוד, ולו כך היו פני הדברים בוודאי שהנוכחים בבית שעה שהנאשם שב אליו שניות לאחר שנפצע הם היו יודעים לספר על כך הגם שהם לא ראו את האירוע עצמו. ההלכה מקדמת דנא היא כי הימנעות בעל דין מלהביא עד או מלהציג ראיה רלוונטית המצויה בהישג ידו, ללא שניתן לכך הסבר סביר, מובילה למסקנה כי אילו הובאה הראייה על ידו, הייתה זו פועלת כנגדו (ע"פ 4844/09 מסעאד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 31.05.10); ע"א 465/88 הבנק למימון ולסחר בע"מ נ' מתתיהו, פ"ד מה(4) 651 (1991)). הדבר נכון במיוחד במקרה זה שעה שבידי הנאשם היה להביא עדים רבים לתמוך



בגרסתו.

32. גרסתו הבלתי מהימנה בדבר הצורך ביישור הרכב שגרמה לפגיעה בחזית רכב המתלוננת וגרסתו הבלתי מהימנה כי לא שם לב לפגיעת רכבו ברכב המתלוננת, מצטרפות אף הן לדחיית גרסתו בדבר הנפילה, גרסה שכאמור בלתי מתקבלת על הדעת.

33. על כל זאת יש לציין את העובדה שכל פרק הזמן המתעד את האירוע, תחילתו וסופו, נעדר - לפי עדות השוטר גאולה - מצילומי האבטחה שבבית הנאשם אף שבכל פרק זמן זה היו תנועות מרובות אל מול השטח שהמצלמה מכסה. יש לזכור כי חלף פרק זמן לא קטן מהמועד בו הגיע השוטר לביתו בשעות הבוקר על מנת להתבונן בסרטי האבטחה שבבית הנאשם ועד למועד בו הגיע השוטר גאולה וצפה בצילומי האבטחה באופן שניתן היה לבצע פעולות שונות בסרטונים. ב"כ הנאשם ביקש שלא לתת משקל לעדות זו של השוטר גאולה נוכח חוסר מומחיותו בטיפול בחומרי מחשב ובכלל זה בחומרים מוסרטים. ואולם, לא זו בלבד שבמקרה זה לא נעשתה כל פעולה מצדו של השוטר גאולה מלבד צפייה בתוך ביתו של הנאשם בתייעוד מצלמות האבטחה ותייעודם באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שלו, אלא שאם סבר הנאשם כי עדותו של השוטר גאולה אינה נכונה, דבר לא מנע מהנאשם להציג בעצמו את צילומי האבטחה לתמוך בגרסתו. משלא עשה כן, חזקה כי הצגתם הייתה פועלת לרעתו, ולמצער אכן לא קיימים צילומים שכאלו, וודאי נוכח עדותו של השוטר גאולה המאששת זאת. גם הפנייה למתלוננת (תחילה בפנייה לבנה) לבירור פרטיה הייתה רק לאחר שהנאשם ידע כי המשטרה חוקרת את אירוע שבירת הרכב. בשום שלב הוא לא ראה לנכון לומר לשוטרים כי הוא זה ששבר את השמשה שלא בכוונה.

34. מהסרטונים גם עולה כי לפני שהנאשם ירד בשעה 21:01, לדבריו, במטרה להעביר את רכבה של אשתו לחנייה קרובה, הוא היה בתוך ביתו ולא יכול היה להבחין במקום חנייה פנוי. גם טענה זו אפוא, אינה מהימנה. אכן, הנאשם סובל מנכות ברגלו, אך מהסרטונים עולה כי הוא מתהלך כאדם רגיל.

35. לכל זאת יש גם להוסיף את המניע האפשרי של הנאשם למעשיו. כפי שעלה מעדותו הוא הלן על כך שבעלי הבתים הסמוכים לביתו פיצלו את דירותיהם והשכירם לדיירים רבים, דבר שבין היתר גורם למצוקת חנייה. אכן, עם המתלוננת עצמה לא היה לו דין ודברים, אך ככלל הוא כעס על חניית השכנים הרבים במקום המקשים עליו את החנייה. מעדותו גם עלה כי בעבר דאג לשמר את החנייה מול שער ביתו לאשתו באמצעות הצבת כסאות במקום. בהקשר זה יצוין כי כאמור, בסרטונים ניתן לראות (שעה 20:40 עד השעה 20:44) אישה וילד מגיעים ברכב, מנסים לחנות ליד בית הנאשם ובהעדר מקום חוזרים לאחוריהם וחונים במרחק די גדול מהבית ולאחר מכן צועדים לכיוון בית הנאשם. אכן, כאמור, בשלב זה הסרטון נקטע ולא ניתן לראותם נכנסים לבית, אך על פניו נראה כי הם שמים פניהם לכיוון הבית ועדות הנאשם תומכת במסקנה זו.

36. אציין כי ב"כ הנאשם טען כנגד קבילות הסרטונים ומשקלם, כשהוא מצביע בין היתר על הקפיצות בסרטונים, באופן שדווקא דקת האירוע אינה מתועדת. לדבריו נפלו פגמים, הן בדרך תפיסת התייעוד, הן בדרך העתקתו מהאוגר בבית השכנים לכרטיס הזיכרון הנייד שהביא עמו השוטר חדד והן בדרך העתקת הסרטון מכרטיס הזיכרון הנייד לדיסק שהוגש לבית המשפט. הפעולות האמורות נעשו שלא על פי נוהל המשטרה לתפיסה וחיתוך במחשב (נ/4), כשלדבריו,



השוטר חדד לא רשם מזכר המלמד כי ווידא שהכרטיס הנייד היה נקי בטרם העתיק אליו את הסרטונים ומעדותו עלה כי הוא משתמש באותו כרטיס זיכרון נייד מספר רב של פעמים בניגוד לנוהל. ההתנהלות הרשלנית בטיפול בתיעוד, גרמה לנזק לנאשם ביכולת להוכיח את גרסתו. איני סבור כי יש ממש בטענות אלו.

37. ההלכה מקדמת דנא כי הקלטה תהיה קבילה כראיה אם תעמוד ראשית לכל במבחן ה"טכני" של מהימנות ואמינות סרט ההקלטה, לאמור, שהוא משקף נאמנה את האירוע שארע בזמן ביצוע ההקלטה ושהסרטון שהופק זהה לקלט המקורי. (ע"פ 869/81 שניר נ' מדינת ישראל, פ"ד לח(4) 169, 194 (1984)). בהמשך לכך נקבע כי תנאי הקבילות הטכנית כוללים את המסקנה כי מכשיר ההקלטה תקין ופועל כהלכה, העתקת הסרטון מהמכשיר נעשתה על ידי אדם מיומן, ההקלטה עצמה נאמנה ומהימנה והיא נשמרה כדבעי מבלי חשש כי היא עברה "שינוי" או "עיבוד".

38. כאמור, פרק הזמן בו נשברה השמשה על ידי הנאשם אינו מתועד בסרטון, וישנה קפיצה של מעט יותר מדקה בצילום. גם לאחר החלק הראשון של האירוע בו נצפה הנאשם נוסע עם רכבו לאחור ופוגע ברכב המתלוננת קיימת קפיצה ולא ניתן לראות את המשך האירוע שלאחר שתי נסיעותיו של הנאשם לאחור ופגיעתו הכפולה ברכב המתלוננת. ואולם, צפייה במכלול הסרטונים, גם אלו שקדמו לאירוע וגם אלו שמאחרים לו מלמדת כי מדובר במצב הקיים כל הזמן, לא רק בשעה הרלוונטית לאירוע. ניתן לציין בין היתר, קפיצה משעה 20:00:59 עד השעה 20:03:15, משעה 20:04:35 עד השעה 20:07:15, 20:08:28 עד 20:09:19, 20:10:41 עד 20:14:11, ועוד קפיצות רבות. ברי אפוא, כי אין מדובר בהעלמה מכוונת של אירוע השבירה. הסברו של השוטר חדד לקפיצות אלו, בכך שמדובר במצלמה המותקנת בבית השכנים שממול לבית הנאשם, והיא מופעלת כאשר היא מזהה תנועה בשטח שנקבע מראש כשטח שתנועה בו תפעיל את המצלמה לזמן מוגדר ואז היא מפסיקה, הגיונית.

39. כך או כך, לא הונחה תשתית כלשהי לכך שמדובר ב"טיפול זדוני" בהקלטה, ובנסיבות האמורות גם איני סבור שמדובר בטיפול "רשלני". בהתאם להלכה הפסוקה, אפילו אם היה מדובר במחיקה של חלק מהסרטונים בשל תקלה טכנית לא היה בכך כדי לפגוע בקבילות הקטעים הנצפים בסרטונים, נוכח העובדה כי הדבר לא פגע בשלמותם של החלקים האחרים הנצפים בסרטון (ע"פ 689/91 בעניין שניר). הפסקות ברצף הקלטה כשלעצמן אין לראות בהן כשינוי של הקטעים שכן הוקלטו (ע"פ 639/79 אפללו נ' מדינת ישראל, פ"ד לד(3) 561 (1980)) וקבילות ההקלטה תלויה בשאלה, אם היא משקפת בצורה נאמנה את שהתרחש במציאות, וכי אין היא מעידה דבר שקר על שהוקלט. בנסיבות מקרה זה התשובה היא חיובית. למעשה, גם הנאשם לא טען כי מה שנצפה בסרטונים אינו נכון, ואך טען כי פרקי הזמן שאינם מתועדים יכלו לסייע לו בהגנתו ולהוכיח את גרסתו. יתרה מזאת. אפילו היה מדובר ב"רשלנות" או אף ב"רשלנות חמורה", וכאמור איני סבור כך, לא היה בכך כדי לפגוע בקבילות הסרטון, בוודאי ביחס לממצאים העולים ממנו. לכל היותר היה בכך כדי לפגוע במשקל ואולם בנסיבות מקרה זה, גם לא קיימת פגיעה במשקלם של הסרטונים. ואבהיר.

40. יהיה הטעם לקפיצות בסרטונים אשר יהא, העובדה כי שבירת השמשה הייתה בין השעה 21:01:10 לשעה 21:02:18 נלמדת בהכרח מהסרטונים, כאמור, והמסקנות העולות מכך, כפי שפורט, עומדות כשלעצמן. לאמור, גרסת הנאשם לפיה בפרק זמן הוא הספיק לצאת מביתו, לעבור את חצר הבית, לרדת במדרגות, להחליק וליפול, לשבור שלא בכוונה את שמשת רכב המתלוננת, להיפצע, להתאושש, לקום, לעזוב את המקום לכיוון הבית, היא אפשרות היפותטית בלבד, בלתי מציאותית. שאר הנסיבות כפי שפורטו לעיל תומכות ומכריחות מסקנה זו. אכן, לו הדקה בה הייתה השבירה לא הייתה חסרה, המצב הראייתי היה ברור יותר, לטעמי בהכרח לחובת הנאשם כמפורט לעיל, אך בהינתן כי אין מדובר במחיקה מכוונת, ואין כל יסוד לומר אחרת, איני סבור כי קיים מחדל כלשהו שלו לא היה נעשה היה בו כדי לסייע לנאשם.

41. המסקנה היא אפוא, כי גרסת הנאשם לפיה הוא נפל במדרגות ובשל כך נשען עם גופו על רכב המתלוננת ושבר את השמשה, היא אפשרות דמיונית חסרת אחיזה במציאות, ואינה יכולה להתיישב עם מכלול הנסיבות. האפשרות



כי השבירה, אשר אין חולק כי הנאשם ביצע, נעשתה על ידו במכוון, עולה באופן ברור ממכלול הנסיבות ואינה מותרת מקום לספק בה.

אני מרשיע אפוא את הנאשם בעבירה של חבלה במזיד ברכב שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ד ניסן תשע"ח, 09 אפריל 2018, במעמד המתייצבים.